

ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન - નંબર સોળ

સાત ગર્જનાઓનું ઉદ્ઘાટન: પ્રકાશન અને ગૂઢ ઇતિહાસનું એક ભવિષ્યવાણીય વિશ્લેષણ

Jeff Pippenger

2023-11-15

અમે તે પ્રભુવાણીય ઘટનાઓના ક્રમને રજૂ કરી રહ્યા છીએ, જે સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસ દ્વારા ઓળખાય છે, અને જે પ્રકાશિતવાક્યના અધ્યાય અગિયારથી તેર સુધીમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. અમે હજી સુધી આ ઘટનાઓના વિકાસમાં તે બિંદુએ પહોંચ્યા નથી, જ્યાં અમે પ્રોટેસ્ટન્ટવાદના શિંગડા અને રિપબ્લિકનવાદના શિંગડાના ઇતિહાસને એકમેક પર આચ્છાદિત કરીશું. તેમજ અમે હજી સુધી એવી સમજણનો આધારમંચ પણ તૈયાર કર્યો નથી કે જે મધરાતની હાકલના સંદેશમાં ઇસ્લામની ભૂમિકાને ચોક્કસ રીતે નિર્દેશિત કરી શકે. તથાપિ, આ ઘટનાઓ સાથે સંકળાયેલો એક અત્યંત મહત્વનો સત્ય છે, જે દર્શાવે છે કે જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ તે સત્યોને સમજે છે, જેનું મુદ્રાવિમોચન થઈ રહ્યું છે, ત્યારે તેને શું કરવું જોઈએ. પ્રકાશિતવાક્યનો આશીર્વાદ તેમાં લખાયેલ બાબતોને “પાળવાની” જવાબદારીનો પણ સમાવેશ કરે છે.

જે ઇતિહાસરેખા અનમુદ્રિત કરવામાં આવી રહી છે, તે તેમાં લખાયેલ બાબતોને સાંભળનારાઓ, વાંચનારાઓ અને પાળનારાઓ સુધી દેવની સર્જનાત્મક શક્તિ પહોંચાડે છે. તેથી હવે સમય આવી ગયો છે કે અમે યશાયાહના અંતિમ ભવિષ્યવાણીય વર્ણન તથા પ્રકાશનનાં અગિયારમા થી તેરમા અધ્યાય સુધીના અમારા વિચારવિમર્શથી થોડા અલગ થઈએ, જેથી “ત્રણ અને અડધા દિવસો”નું મહત્વ સ્થાપિત કરી શકીએ, જેમાં એલિયાહ અને મૂસા માર્હિતીના સુપર હાઈવેની ગલીમાં મૃત પડ્યા હતા, જે મૃત સૂકા હાડકાંની ખીણમાંથી પસાર થાય છે. હવે અમે “વનપ્રદેશ”ના પ્રતીકાત્મક અર્થને ઓળખીશું.

છેલ્લા લેખમાં અમે સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસથી સ્થાપિત થયેલા ઘટનાઓના ક્રમના ચાર ભવિષ્યવાણીય સાક્ષીઓને ઓળખ્યા હતા. ખ્રિસ્તની પ્રતિમાની રેખા, બે સાક્ષીઓની રેખા, પશુની પ્રતિમાની રેખા અને ઉત્તર દિશાના જાળિયા રાજાની રેખા.

ઉત્તરના નકલી રાજાની રેખાનો બીજો અર્ધભાગ પૃથ્વીમાં પાપાસત્તાને સત્તાપ્રદાન થવાથી શરૂ થાય છે. ત્યારબાદ પાપાસત્તાએ, ઉત્તરનો આધ્યાત્મિક નકલી રાજા તરીકે, બારસો સાઠ વર્ષ સુધી આધ્યાત્મિક યેરૂશાલેમ અને આધ્યાત્મિક ઇઝરાયેલને પગતળી દબાવી રાખ્યાં.

અને તેઓ તલવારની ધારથી પડી જશે, અને સર્વ જાતિઓમાં બંધક બનાવી લઈ જવાશે; અને યેરૂશાલેમ ગેરજાતિઓ દ્વારા ત્રાંપાતું રહેશે, જ્યાં સુધી ગેરજાતિઓના સમય પૂર્ણ ન થાય. લૂક 21:24.

યોહાનને પવિત્રસ્થાન અને સૈન્ય બન્નેનું માપ લેવા જણાવાયું હતું, પરંતુ તેને આંગણું બહાર રાખવા પણ કહેવામાં આવ્યું હતું, કેમ કે તે બારસો સાઠ વર્ષ સુધી અન્યજાતિઓને આપવામાં આવ્યું હતું.

અને મને દંડા જેવી એક નરકટ આપવામાં આવી; અને દેવદૂત ઊભો રહીને કહેતો હતો, ઊઠ, અને દેવના મંદિરને, વેદીને, તથા તેમાં ઉપાસના કરનારાઓને માપ. પરંતુ મંદિરની બહારનો પ્રાંગણ છોડી દે, અને તેને માપશો નહીં; કેમ કે તે જાતિજનને આપવામાં આવ્યું છે; અને તેઓ પવિત્ર નગરીને બેતાલીસ મહિના સુધી પગ તળે ત્રાંપશે. પ્રકટીકરણ 11:1, 2.

યોહાન અને લૂક સાક્ષી આપે છે કે અજાતિઓ “યેરૂશાલેમને” “પગ તળે કચડી નાખે” છે, “બેતાલીસ મહિના” સુધી. યોહાન એ સમયગાળાની ઓળખ આપે છે, અને લૂક એ ઇતિહાસના સમાપનને નિર્દિષ્ટ કરે છે. આ બે સાક્ષીઓ દાનિયેલ અધ્યાય આઠ, અને વચન તેર, ના પ્રશ્નને સંબોધે છે.

પછી મેં એક પવિત્રજનને બોલતાં સાંભળ્યો; અને બીજા પવિત્રજને તે બોલતા પવિત્રજનને કહ્યું, “નિત્ય બલિદાન વિષે, અને ઉજાડ પેદા કરનાર અપરાધ વિષેનું દર્શન, તથા પવિત્રસ્થાન અને સેનાદળ—બન્નેને પગતળે કચડાઈ જવા માટે સૌપી દેવાશે તે કેટલા સમય સુધી રહેશે?” દાનિયેલ 8:13.

પવિત્રસ્થાન અને સેનાદળને પગતળે ચાંપવામાં આવવાનાં સમયગાળાને લગતો પ્રશ્ન, બે એવી ઉજાડ લાવનારી શક્તિઓને ઓળખાવે છે, જેઓ યરુશાલેમને ત્રાંપીને નીચે દબાવવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે છે; દાનિયેલમાં યરુશાલેમને “પવિત્રસ્થાન” તથા “સેનાદળ” બંને રૂપે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. આ વચનનો યોગ્ય મૂળભૂત અભિપ્રાય, જેમ કે J. N. Andrews એ વ્યક્ત કર્યો છે, એવો છે કે આ વચન બે ઉજાડ લાવનારી શક્તિઓને ઓળખાવે છે, જેઓએ પવિત્રસ્થાન અને સેનાદળ બંનેને ત્રાંપીને નીચે દબાવ્યાં. આ વચનમાં ઓળખાવવામાં આવેલી પ્રથમ ઉજાડ લાવનારી શક્તિ મૂર્તિપૂજકવાદ છે, અને બીજી પાપાશાહી છે. “સેનાદળ” શબ્દ દાનિયેલની એવી અભિવ્યક્તિ છે, જેને યોહાન મંદિરના, એટલે કે યરુશાલેમના, “આરાધકો” તરીકે ઓળખાવે છે.

“દાનિયેલ 8 માં બે ‘ઉજાડ’ છે.—આ હકીકત જોશિયા લિય દ્વારા એટલી સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે કે અમે તેમના શબ્દો રજૂ કરીએ છીએ:

“‘દૈનિક બલિદાન’ એ અંગ્રેજી પાઠનું વર્તમાન વાંચન છે. પરંતુ મૂળમાં બલિદાન જેવી કોઈ વસ્તુ જોવા મળતી નથી. આ વાત સર્વત્ર સ્વીકારવામાં આવે છે. તે અનુવાદકો દ્વારા તેમાં મૂકવામાં આવેલ એક પ્રક્ષિપ્ત અર્થઘટન અથવા રચના છે. સાચું વાંચન આ છે: ‘દૈનિક અને ઉજાડની અતિક્રમણતા,’ જેમાં દૈનિક અને અતિક્રમણતા ‘અને’ દ્વારા પરસ્પર જોડાયેલા છે; દૈનિક ઉજાડ અને ઉજાડની અતિક્રમણતા. તેઓ બે ઉજાડ પાડનારી શક્તિઓ છે, જેઓ પવિત્રસ્થાન અને સૈન્યને ઉજાડ પાડવાના હતા.’—Prophetic Expositions, Volume 1, page 127.

“સ્પષ્ટ છે કે પવિત્રસ્થાન અને સૈન્ય દૈનિક તથા વિનાશની અતિક્રમણશીલતા દ્વારા પગ નીચે ચૂરચૂર કરવામાં આવવાના હતા. કલમ 13નું સાવધાનીપૂર્વકનું વાંચન આ મુદ્દાને નિશ્ચિત કરે છે. અને આ હકીકત બીજી એક હકીકતને સ્થાપિત કરે છે, અર્થાત્: આ બે વિનાશો એ બે મહાન સ્વરૂપો છે, જેના હેઠળ શેતાને યહોવાના આરાધનાને અને તેમના કાર્યને ઉથલાવી નાખવાનો પ્રયાસ કર્યો છે. આ બે શબ્દોના અર્થ અંગે શ્રી મિલરના અવલોકનો, અને તે અર્થ નિર્ધારિત કરવા માટે તેમણે અપનાવેલો માર્ગ, નીચેના શીર્ષક હેઠળ રજૂ કરવામાં આવે છે:”

“બે ઉજાડપણાં મૂર્તિપૂજકતા અને પાપાસત્તા છે”

“‘હું આગળ વાંચતો ગયો, અને મને ડેનિયલ સિવાય બીજે કોઈ એવો પ્રસંગ મળ્યો નહીં જેમાં તે દૈનિક જોવા મળ્યું હોય. ત્યારબાદ મેં [એક કોનકોર્ડન્સની મદદથી] તે શબ્દો લીધા જે તેના સંબંધમાં ઉભા હતા, ‘દૂર કરવું,’ તે ‘દૈનિક’ને દૂર કરશે; ‘જે સમયથી દૈનિક દૂર કરવામાં આવશે,’ વગેરે. હું આગળ વાંચતો ગયો, અને મને લાગ્યું કે આ વચન પર કોઈ પ્રકાશ મળશે નહીં; અંતે હું 2 થેસ્સલોનિકીઓ 2:7, 8 સુધી આવ્યો. ‘કારણ કે અધર્મનું ગુહ્ય તો હમણાંથી જ કાર્ય કરે છે; ફક્ત જે હવે અટકાવે છે તે અટકાવશે, જ્યાં સુધી તે માર્ગમાંથી દૂર ન કરવામાં આવે; અને પછી તે દુષ્ટ પ્રગટ કરવામાં આવશે,’ વગેરે. અને જ્યારે હું તે વચન સુધી આવ્યો, ઓહ! ત્યારે સત્ય કેટલું સ્પષ્ટ અને મહિમામય દેખાયું! તે રહ્યું! એ જ ‘દૈનિક’ છે! હવે તો, ‘જે હવે અટકાવે છે,’ અથવા અવરોધે છે, તેનાથી પૌલનો અર્થ શું છે? ‘પાપનો મનુષ્ય,’ અને ‘દુષ્ટ’ દ્વારા પોપશાહીનો અર્થ થાય છે. સારું, તો એવું શું છે જે પોપશાહીને પ્રગટ થવાથી અટકાવે છે? કેમ, તે તો મૂર્તિપૂજકત્વ છે; તો પછી, ‘દૈનિક’નો અર્થ મૂર્તિપૂજકત્વ જ થવો જોઈએ.’—Second Advent Manual, page 66.” J. N. Andrews, The Sanctuary and the 2300 Days, 33, 34.

લેવીય ૮ ચવસુ થા અધ ચાય છવીસના “સાત વખત” ની પરિપૂર્ણતામાં, બારસો સાઠ વર્ષ સુધી મૂર્તિપૂજકતાએ પવિત્ર સ્થાન અને સેનાને પગતળે રૌંધે, અને ત્યારબાદ પાપાસત્તાએ વધારાના બારસો સાઠ વર્ષ સુધી એ જ કાર્ય કર્યું. લૂક અને યોહાન મુજબ, પાપાસત્તાએ યેરુશાલેમને બારસો સાઠ વર્ષ સુધી પગતળે રૌંધે, જ્યાં સુધી 1798માં પાપાસત્તાને તેનું ઘાતક ઘાત ન થયું. 1798માંથી બારસો સાઠ વર્ષ બાદ કરતાં 538 આવે છે. 538માંથી બારસો સાઠ વર્ષ બાદ કરતાં 723 ઇસવીસન પૂર્વે આવે છે, જ્યાં તે સમયનો ઉત્તરના રાજાનો શાબ્દિક સંસ્કાર અસ્સૂર, ઇઝરાયલના ઉત્તર રાજ્યને દાસ્યમાં લઈ ગયો.

યોહાન માત્ર તે બારસો સાઠ વર્ષોની અવધિનો ઉલ્લેખ કરે છે, જેમાં પાપાસત્તાએ પવિત્રસ્થાન અને સેનાદળને પગ નીચે ત્રાંપ્યું; પરંતુ લૂક બન્ને બારસો સાઠ વર્ષોની અવધિઓને સંબોધે છે, જેમાં મૂર્તિપૂજકતા અને પાપાસત્તાવાદે યરુશાલેમને પગ નીચે ત્રાંપ્યું, કારણ કે તે કહે છે, “જ્યાં સુધી અન્યજાતિઓના સમય પૂર્ણ ન થાય.” લૂક યરુશાલેમના પગ નીચે ત્રાંપવામાં આવવાને એકમાત્ર “સમય” કરતાં વધુ તરીકે ઓળખાવે છે, કેમ કે તે તેને અન્યજાતિઓના “સમયો”ની પરિપૂર્તિ કહે છે.

નિશ્ચિતરૂપે, 1856માં મિલરાઇટ એક્ઝેન્ટિઝમ લાઓદિકીય બન્યું, અને સાત વર્ષ પછી તેમણે લેવિટીકસ છવીસના “સાત સમયો” વિષયક સત્યને નકારી કાઢ્યું; તેથી એક્ઝેન્ટિઝમ માટે આ સરળ બાઇબલિક તથ્યોને જોવું અશક્ય છે. હું જે તથ્યની ઓળખ કરાવી રહ્યો છું તે એ છે કે સાત ગર્જનાઓનો ગુપ્ત ઇતિહાસ, જે ત્રણ વેમાર્ક્સની ઓળખ કરાવે છે, તેમજ પ્રથમ અને બીજા વેમાર્ક વચ્ચેનો એક સમયગાળો, અને પછી બીજા અને ત્રીજા વેમાર્ક વચ્ચેનો બીજો સમયગાળો દર્શાવે છે, તે કપટી ઉત્તરરાજાની ભવિષ્યવાણીય રેખા અંદર પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

ઈ.સ.પૂર્વે 723માં તે રેખાની શરૂઆત થઈ, જ્યારે ઉત્તરના રાજ્ય ઇઝરાયલને અશૂરના રાજાના હાથે—ઉત્તરના એક શાબ્દિક રાજાના હાથે—ગુલામીમાં લઈ જવામાં આવ્યું. ત્યારબાદ 538માં ઉત્તરના આધ્યાત્મિક રાજાને સત્તા પ્રાપ્ત થઈ, અને ત્યારથી તેણે આધ્યાત્મિક યેરુશાલેમને વધુ એક હજાર બેસો સાઠ વર્ષ સુધી પગતળે રગદોળ્યું, જ્યાં સુધી તેને 1798માં ઘાતક ઘાત ન મળ્યો. ઈ.સ.પૂર્વે 723થી 538 સુધી, ઇઝરાયલને આધીનતામાં રાખનાર શક્તિઓ હંમેશા મૂર્તિપૂજક શક્તિઓ જ હતી.

ખ્રિસ્તની રેખા ખ્રિસ્તાબ્દ 27ના તેમના બાપ્તિસ્મા સમયે ઉત્તરનાં સચ્ચા રાજાના અભિષેકને ઓળખાવે છે, અને તે પછી એક હજાર બેસો સાઠ ભવિષ્યવાણીય દિવસો પૂર્ણ થયા બાદ, તેમને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવ્યા. ત્યારબાદ તેમના શિષ્યોને ઉત્તરનાં સચ્ચા રાજાનો સંદેશ ખ્રિસ્તાબ્દ 34માં સ્તેફાનના પથ્થરમારાથી થયેલા મૃત્યુ સુધી રજૂ કરવાની શક્તિ આપવામાં આવી. તેમની સમગ્ર એક હજાર બેસો સાઠ દિવસોની સેવાકાર્યકાળ દરમિયાન માત્ર એક જ વખત ખ્રિસ્ત ચાલ્યા નહોતાં, અને તે હતો જ્યારે તેઓ વિજયી પ્રવેશમાં યેરુશાલેમમાં સવાર થઈને પ્રવેશ્યા હતા. તેથી તેમણે એક હજાર બેસો સાઠ દિવસો સુધી યેરુશાલેમને પગતળે કચડી નાખ્યું, જેમ ક્રૂસ પછી તેમના શિષ્યોએ પણ કર્યું. બંને રેખાઓ—ઉત્તરનો ખોટો રાજા અને ઉત્તરનો સચ્ચો રાજા ખ્રિસ્ત—એ એક હજાર બેસો સાઠ દિવસો સુધી યેરુશાલેમ અને સૈન્યને પગતળે કચડી નાખ્યાં.

મૂર્તિપૂજક ધર્મશાસ્ત્ર, શાબ્દિક ચઢૂદીઓની પૃથ્વીસ્થિત પવિત્રસ્થાન-સેવાની ઉપાસના-પદ્ધતિની નકલરૂપ ભ્રષ્ટ પ્રતિકૃતિ હતી, અને પાપલવાદ આધ્યાત્મિક ચઢૂદીઓની સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાન-સેવાની નકલરૂપ ભ્રષ્ટ પ્રતિકૃતિ છે. મૂર્તિપૂજક ધર્મના એક હજાર બેસો સાઠ વર્ષ, ખ્રિસ્તના એક હજાર બેસો સાઠ દિવસોના સમાનાંતર હતા, અને પાપલવાદના એક હજાર બેસો સાઠ વર્ષ, શિષ્યોના એક હજાર બેસો સાઠ દિવસોના સમાનાંતર હતા.

બંને પંક્તિઓમાં સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસની સમાન ભવિષ્યવાણીય રચના સમાયેલ છે, જેનું જાહેરરૂપે ઉદ્ઘાટન જુલાઈ, 2023માં શરૂ થયું. આ ઉદ્ઘાટનનો એક ભાગ મિલરાઇટ ચળવળની પ્રથમ નિરાશાની ઓળખાણ દ્વારા પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમની પ્રથમ નિરાશાએ દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતમાં

“વિલંબનો સમય” કહેવાતા એક સમયગાળાનો પ્રારંભ કરાવ્યો. “વિલંબનો સમય” ન્યૂ હેમ્પશાયરનાં એક સેટર ખાતે થયેલી કેમ્પ મીટિંગમાં સમાપ્ત થયો, જ્યાં મધ્યરાત્રિ ના પોકારનો સંદેશ સંપૂર્ણ રીતે સ્થાપિત થઈ ગયો હતો. એક સેટર કેમ્પ મીટિંગ બીજો વેમાર્ક બની, જેણે પછી એવો એક સમયગાળો પ્રારંભ કર્યો જેમાં મધ્યરાત્રિ ના પોકારનો સંદેશ જાહેર કરવામાં આવ્યો, જ્યાં સુધી ન્યાયના ત્રીજા વેમાર્ક અને અંતિમ નિરાશા આવી પહોંચી નહીં.

ત્રણ માર્ગચિહ્નો હતા: પ્રથમ નિરાશા, મધ્યરાત્રીની પોકારનો સંદેશ, અને અંતિમ નિરાશા. આ ત્રણ માર્ગચિહ્નો હિબ્રુ શબ્દ “સત્ય” સાથે સુસંગત છે, જે હિબ્રુ મૂળાક્ષરના પ્રથમ, તેરમા અને અંતિમ અક્ષરનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રથમ અને અંતિમ બંને નિરાશાઓ હોવા એ અલ્ફા અને ઓમેગાની સહીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં બારસો સાઠ દિવસોનું કોઈ સીધું પ્રતિનિધિત્વ નથી, તેમ છતાં મિલરાઇટ ઇતિહાસ પ્રથમ યજ્ઞવળનો ઇતિહાસ છે અને તેથી તે છેલ્લી યજ્ઞવળનું પ્રતીકરૂપ બને છે. છેલ્લી યજ્ઞવળમાં પ્રથમ નિરાશાનો ઇતિહાસ 18 જુલાઈ, 2020ના રોજ આરંભ્યો હતો, અને તેનું ચિત્ર પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં દોરવામાં આવ્યું છે. પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં, બે સાક્ષીઓને મારી નાખવામાં આવે છે, જે છેલ્લી યજ્ઞવળમાં પ્રથમ નિરાશાને ચિહ્નિત કરે છે, જેનું પ્રતીક પ્રથમ યજ્ઞવળ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

પ્રકાશિતવાક્ય અગિયારમાં નિરાશાએ બારસો સાઠ દિવસોની એવી અવધિનો પ્રારંભ કર્યો, જેમાં તેમની મરી ગયેલી વાશો રસ્તા પર પડી રહી હતી; આ રીતે દૃષ્ટાંતના વિલંબના સમયને ચિહ્નિત કરવામાં આવ્યો. તેમના પુનરુત્થાન સમયે, રવિવારના કાયદાના ન્યાયના એ જ ઘડીએ, તેઓને એક ધ્વજચિહ્ન તરીકે ઊંચા ઉપાડવામાં આવે છે. બે સાક્ષીઓના ઇતિહાસમાં બારસો સાઠ દિવસોની એક પ્રતીકાત્મક અવધિનો સમાવેશ થાય છે.

સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસમાં ત્રીજા દૂતની યજ્ઞવળની વિગતો અન્ય સમાનાંતર રેખાઓ કરતાં ઘણું વધુ વિશદ નિર્ધારણ પ્રદાન કરે છે, પરંતુ ત્રીજા દૂતની રેખા, ઉત્તરનાં સચ્ચા રાજાની રેખા, અને ઉત્તરનાં નકલી રાજાની રેખા—આ બધીમાં શરૂઆતનો બિંદુ, ત્યારબાદ મધ્ય બિંદુ સુધી પહોંચતો સમયગાળો, અને પછી અંતિમ બિંદુએ ન્યાય સુધી પહોંચતો સમયગાળો—એવી જ સમાન ભવિષ્યવાણીય લક્ષણિકતાઓ રહેલી છે.

એક હજાર બે સો સાઠ દિવસ સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસનો એક મુખ્ય તત્ત્વ છે. પ્રકટીકરણ અધ્યાય બારમાં એક હજાર બે સો સાઠ દિવસને “રણપ્રદેશ” તરીકે પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો છે.

અને તે સ્ત્રી અરણ્યમાં ભાગી ગઈ, જ્યાં તેના માટે દેવ દ્વારા એક સ્થાન તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું, જેથી તેઓ ત્યાં તેને એક હજાર બેસો સાઠ દિવસ સુધી પોષે. પ્રકટીકરણ 12:6.

પાપલ સત્તાના બારસો સાઠ વર્ષ સુધીના પાદતળે ચુરડાઈ જવાથી બચવા માટે ચર્ય અરણ્યમાં ભાગી ગઈ. ચૌદમું વચન આ બાબતનું વધુ એક સાક્ષ્ય આપે છે.

અને સ્ત્રીને મોટા ગરુડની બે પાંખો આપવામાં આવી, જેથી તે સર્પના મુખથી દૂર અરણ્યમાં, પોતાના સ્થાનમાં ઉડી જાય, જ્યાં તેને એક સમય, અને સમયોએ, અને અડધા સમય સુધી પોષવામાં આવે છે. પ્રકટીકરણ 12:14.

મંડળી અજગર અને પાપાસત્તાની સતામણીમાંથી બારસો સાઠ વર્ષ સુધી ભાગી ગઈ, અને તેથી “અરણ્ય” બારસો સાઠ દિવસનું પ્રતીક છે. આ સંખ્યા દાનિયેલ અને પ્રકાશનના પુસ્તકોમાં સીધી રીતે સાત વખત આવે છે, પરંતુ શાસ્ત્રોમાં તે અન્ય ઘણી રીતોથી પણ દર્શાવવામાં આવી છે. દરેક પ્રસંગે, તે ભવિષ્યવ્યવસ્થા ઇવીસના “સાત સમય”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

ઇ.સ.પૂ. ૭૨૩ થી ઇ.સ. ૫૩૮ સુધી પેગનવાદ દ્વારા પવિત્ર સ્થાન અને સૈન્યને પગતળે દલિત કરવામાં આવ્યું હોય, અથવા પાપાસત્ત ૧ દ્વારા આત્મિક યેરૂશાલેમ અને તેમાંના ઉપાસકોને પગતળે દલિત કરવામાં આવ્યા હોય, તે બંને બાબતો દેવના લોકોના વિખેરાઈ જવાની એક દૃષ્ટાંતરૂપ નિરૂપિતિ હતી; અને તે દેવના લોકો દ્વારા લેવાયેલા યવરૂ થા અથવા યાચ પર ચીસ અને છવીસમાં દર્શાવેલ “ભૂમિના શબ બાથો”ના કરારનો ભંગ કરવાથી ઉપજેલી હતી. અથવા યાચ છવીસમાં તેને દેવના કરારનો વિવાદ કહેવામાં આવ્યો છે.

અને હું તમારા પર તલવાર લાવીશ, જે મારા કરારના વિવાદનો બદલો લેશે; અને જ્યારે તમે તમારી નગરીઓની અંદર ભેગા થશો, ત્યારે હું તમારા વચ્ચે મરકી મોકલીશ; અને તમે શત્રુના હાથે સોંપાઈ જશો. લેવ્યવ્યવસ્થા ૨૬:૨૫.

દેવના કરાર વિરુદ્ધના બળવે દેવના લોકો પર તે દાસત્વ અને વિખેરાઈ જવું લાવી દીધું, જેનું પ્રતિનિધિત્વ “મારા કરારનો વિવાદ” તરીકે કરવામાં આવ્યું છે. આ દંડને—જેને દાનિયેલ મૂસાનો “શાપ” અને “શપથ” કહે છે, અને જેને “મારા કરારનો વિવાદ” પણ કહેવામાં આવે છે—સમજ્યા વિના, વ્યક્તિ દાનિયેલના નવમા અધ્યાયમાં દર્શાવવામાં આવેલા ખ્રિસ્તના કાર્યના વધુ ઊંડા અર્થને જોવા અસમર્થ રહે છે. એલેન વ્હાઇટના લખાણોમાં લાઓદિકીય અંધતામાં રહેલા દેવના લોકો વિશેનું એક સસંગત મૂલ્યાંકન એ છે કે તેઓ “કારણથી પરિણામ સુધી તર્ક” કરી શકતા નથી. તમે કદાચ અંધકાર યુગના એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષોને સમજવાનો દાવો કરો, પરંતુ જો તમને તે પગદંડી હેઠળ દબાઈ જવાનું “કારણ” જાણીતું નથી, તો તમે અંધ છો.

અને તે એક સમાહ માટે ઘણાઓ સાથે કરારને દૃઢ કરશે; અને સમાહના મધ્યમાં તે બલિદાન અને અર્પણ બંધ કરાવશે; અને ઘૃણાસ્પદ બાબતોના પ્રસરણને કારણે તે તેને ઉઝાડ બનાવશે, પૂર્ણનિષ્પત્તિ સુધી; અને જે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યું છે તે ઉઝાડ પર વરસાવવામાં આવશે. દાનિયેલ ૯:૨૭.

ખ્રિસ્ત દ્વારા કરારની પુષ્ટિ કરવી એ સીધેસીધી “તેમના કરારના વિવાદ” સાથે સંકળાયેલું છે. “શાપ”નો સમયગાળો બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષનો હતો, અને ખ્રિસ્ત દ્વારા એ જ કરારની પુષ્ટિ કરવાના સમયગાળો બે હજાર પાંચસો વીસ દિવસનો હતો. હિબ્રૂ શબ્દ “સત્ય” સાથે સુસંગત રીતે, જે સાત ગર્જનાઓના ગુપ્ત ઇતિહાસની રચના પ્રદાન કરે છે, તે ભવિષ્યવાણીય સમાહ wherein ખ્રિસ્તને તેમના કરારની પુષ્ટિ કરવી હતી તેમાં ત્રણ સીમાચિહ્નો હતા, જે હિબ્રૂ મૂળાક્ષરના પ્રથમ, તેરમા અને અંતિમ અક્ષરો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

અઠવાડિયાનો પ્રથમ માર્ગચિહ્ન તેમની બાસિસ્મા હતો, બીજો માર્ગચિહ્ન કોસ હતો, અને છેલ્લો સ્ટેફનનો મૃત્યુ હતો. સ્વર્ગીય દૂતો જેમ વિલિયમ મિલરને લેવિયવ્યવસ્થા છવીસના “સાત વખત” જોવા દોરી ગયા હતા, તેમ તે “સાત વખત” જોવાનો ઇનકાર કરવો, એ જ ભવિષ્યવાણી સંપૂર્ણ રીતે જોવા કરવાની ક્ષમતા દૂર કરે છે, જેમાં ખ્રિસ્તે પોતાનું લોહી વહાવ્યું અને એ જ કરારને દૃઢ કર્યો જેને તેમના શાબ્દિક પ્રાચીન લોકોએ નકારી કાઢ્યો હતો. અંતે જે કોઈ ઉદ્ધાર પામશે તેને “સત્ય” વિષે માત્ર આંશિક અને અધૂરી સમજ જ હશે. પરંતુ જે કોઈ જાણપૂર્વક “સત્ય” જોવા ઇનકાર કરે છે તે ઉદ્ધાર પામતો નથી. પિતા સુધી પહોંચવાનો માત્ર એક જ માર્ગ છે, અને તે ઈસુ દ્વારા છે, અને ઈસુ જ “સત્ય” છે.

આ વિચારવા જેવું મૂલ્યવાન સમજણ છે, કારણ કે તે લેવિયવ્યવસ્થા યવરૂ થા અથવા યાચ પર ચીસ અને છવ્વીસની વાચા વિષે બોલે છે. “સાત વખત”નો “શાપ” પ્રાચીન શાબ્દિક ઇઝરાયેલ પર તેમની આ અનિચ્છાથી લાવવામાં આવ્યો હતો કે તેઓ જમીનને વિશ્રામ આપવા સંબંધિત માર્ગદર્શિકાઓ અમલમાં મૂકે અને યુબિલીના નિર્દેશોને પૂર્ણ કરે. તે ઉપેક્ષાનો પાપ હતો. શાપ તેમના ઉપર એ માટે લાવવામાં આવ્યો કે તેમણે તે કાર્યનો ત્યાગ કર્યો હતો જે કરવા તેમને આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી, નહીં કે એ માટે કે તેમણે સીધી રીતે કોઈ આજ્ઞાનો ભંગ કર્યો હતો, જેમ કે “તું હત્તેલા ન કર” અથવા “તું ચોરી ન કર.” તેમણે માત્ર જમીનને વિશ્રામ આપવા સંબંધિત માર્ગદર્શિકાઓની અવગણના કરી. જે એડવેન્ટિસ્ટ ટો કોઈપણ અશુદ્ધ,

કારણસર “સાત વખત”ને સહેલાઈથી ૨ વીકારતા નથી (જે શોધવા માટે દેવદૂતો વિલિયમ મિલરને માર્ગદર્શન આપ્યું હતું), તેમણે સહજ રીતે સત્ યની ખરેખર તપાસ કરવા માટે ક્યારેય સમય લીધો નથી, અને તેઓ એ જ વાયાસંબંધિત માહિતીની અવગણના કરીને ઉપેક્ષાજન્ય બળવાના એ જ પ્રકારને આયરી રહ્યા છે, જેને પ્રાચીન શાસ્ત્ર દ્વંક ઇઝરાયેલે અવગણ્યું હતું. શરૂઆત અંતને દૃષ્ટિ રૂપે દર્શાવે છે.

પ્રકટીકરણ બારમું અધ્યાયમાં ઉલ્લેખિત એક હજાર બે સો સાઠ દિવસ, જેને “અરણ્ય” તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યો છે, તે “સાત સમય”નું પ્રતીક છે. ખ્રિસ્તની સેવા-કાર્યના એક હજાર બે સો સાઠ દિવસો અને શિષ્યોની સેવા-કાર્યના એક હજાર બે સો સાઠ દિવસો—બંને તે સમગ્ર સપ્તાહનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેમાં કરારને દૃઢ કરવામાં આવી રહ્યો હતો. જેમ મૂર્તિપૂજકતાએ દેવના લોકોને કચડી નાખ્યા તે એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષો, તેમ જ પાપલ સત્તાએ દેવના લોકોને કચડી નાખ્યા તે એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષો—બંને મૂસાની શાપના સમગ્ર “સાત સમય”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

પ્રકાશિતવાક્ય અગિયારમાં, એક હજાર બેસો સાઠ દિવસો પછી, એક લાખ ચુમાલીસ હજાર તરીકે કરારમાં પ્રવેશ કરવા માટે સુકાઈ ગયેલાં હાડકાંને ફરી જીવન આપવામાં આવે છે. પરંતુ તે કરારસંબંધને સિદ્ધ કરવા માટે, જેમ દાનિયેલે નવમા અધ્યાયમાં કર્યું હતું તેમ, તેમના માટે કરારની શરતો પૂર્ણ કરવી આવશ્યક છે. “સાત વખત”ના કરારની શરતોમાં, શત્રુની ભૂમિમાં પોતાને જોવા મળનારાઓ માટે વિશિષ્ટ સૂચનાઓ સમાવાયેલ છે. જ્યારે જે લોકો પોતાની વિખેરાઈ જવાની વાસ્તવિકતા વિષે જાગૃત થાય છે અને પ્રભુ તરફ પાછા ફરવાની ઇચ્છા કરે છે, ત્યારે લેવ્યવ્યવસ્થા છઠ્ઠીસ તેઓએ કેવી રીતે પાછા ફરવું તે માટે સૂચનાઓ આપે છે.

અને તમામાંથી જે બચી રહેશે, તેઓ તમારા શત્રુઓના દેશોમાં પોતાની અનીતિને લીધે ક્ષીણ થતાં જશે; અને તેમના પિતાઓની અનીતિઓને લીધે પણ તેઓ તેમની સાથે ક્ષીણ થતાં જશે. જો તેઓ પોતાની અનીતિ, અને તેમના પિતાઓની અનીતિ, તથા જે દ્રોહથી તેમણે મારા વિરુદ્ધ દ્રોહ કર્યો છે તે સ્વીકારશે, અને એ પણ કે તેઓ મારા વિરુદ્ધ ચાલ્યા હતા; અને એ કે હું પણ તેમના વિરુદ્ધ ચાલ્યો હતો, અને તેમને તેમના શત્રુઓના દેશમાં લાવ્યો હતો; તો પછી જો તેમના અસુન્નત હૃદયો નમ્ર બનશે, અને તેઓ પોતાની અનીતિના દંડને સ્વીકારશે: તો હું ચાક્રબ સાથેનો મારો કરાર યાદ કરીશ, અને ઇસહાક સાથેનો મારો કરાર પણ, અને અબ્રાહામ સાથેનો મારો કરાર પણ હું યાદ કરીશ; અને હું તે દેશને યાદ કરીશ. લેવ્યવ્યવસ્થા 26:39-42.

શાસ્ત્રોમાં “ક્ષીણ થઈ જવું” એવો પ્રયોગ વિઘટિત થવું, ભ્રષ્ટ થવું અને સંપૂર્ણપણે ક્ષય પામવું એવો અર્થ દર્શાવે છે. ક્ષીણ થઈ જવું એટલે મૃત, સૂકા હાડકાંમાં પરિણમતાં જવું. અને આ નિર્દેશ મૃત્યુને ઓળખાવે છે, કારણ કે તે પોતાની સ્થિતિ અંગે જાગૃત થનારાઓને “તમારા શત્રુઓની ભૂમિમાં” હોવાનું દર્શાવે છે.

છેલ્લો શત્રુ જે નાશ પામશે તે મૃત્યુ છે. 1 કરિન્થિયો 15:26.

18 જુલાઈ, 2020ના દિવસે, ત્રીજા દૂતની ચળવળમાં પ્રથમ નિરાશા આવી. પવિત્ર ભવિષ્યવાણીય સુધારણા રેખાઓમાં આવેલી બધી અન્ય પ્રથમ નિરાશાઓ દ્વારા તેનું પૂર્વરૂપ દર્શાવવામાં આવ્યું છે. યહેજકેલ અધ્યાય સડત્રીસ અંતિમ દિવસોમાં ઈશ્વરના લોકોને એમ દર્શાવે છે કે તેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા, ભ્રષ્ટ બની ગયા હતા અને ક્ષય પામીને એવી સ્થિતિએ પહોંચી ગયા હતા કે તેઓ માત્ર સુકાઈ ગયેલાં મૃત હાડકાંની એક ખીણ સમાન રહ્યા હતા. તેઓ શત્રુના દેશમાં છે, જે મૃત્યુનો દેશ છે. પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં, બે સાક્ષીઓને મારી નાખવામાં આવ્યા હતા અને માર્ગમાં પડેલા છોડી દેવામાં આવ્યા હતા. બધા પ્રણેતાઓ એકબીજા સાથે સહમત છે. તેથી મૂસા તેઓ સાથે વાત કરી રહ્યો છે, જે યહેજકેલની ખીણમાંથી પસાર થતી ગલીમાં મૃત હાલતમાં પડેલા છે. તેમની નિરાશાભરી સ્થિતિમાં તેમને ચિરમિયાહ દ્વારા સૂચના આપવામાં આવે છે.

આથી યહોવા આમ કહે છે: જો તું ફરી વળે, તો હું તને ફરી પાછો લાવીશ, અને તું મારી સમક્ષ ઊભો રહેશે; અને જો તું તુચ્છમાંથી મૂલ્યવાનને બહાર કાઢી લે, તો તું મારા મુખ સમાન રહેશે; તેઓ તારી પાસે ફરી વળે, પરંતુ તું તેમની પાસે ફરી ન વળે. યર્મિયા 15:19.

યિરમિયાહને જાણ કરવામાં આવે છે કે જો તે ઈશ્વર માટે બોલવાની ઇચ્છા રાખે, તો તેને પરત ફરવું જોઈએ, અને આમ કરતાં તેને મૂલ્યવાનને નીચમાંથી અલગ કરવું જોઈએ. આ અવતરણનો સંદર્ભ સ્પષ્ટ કરે છે કે નીચ તેઓ છે જેઓ પાસે તેને પરત જવું નથી. જ્યારે આ અવતરણમાં તેને તેની નિરાશાની અવસ્થામાં દર્શાવવામાં આવે છે, ત્યારે તે ઓળખાવે છે કે તે એકલો હતો.

હું ઠઠાકારોની સભામાં બેઠો નથી, કે આનંદિત થયો નથી; તારાં હાથે કારણે હું એકલો બેઠો: કારણ કે તું મને કોઈથી ભર્યો છે. યિરમિયાહ 15:17.

યિરમિયા “ઉપહાસ કરનારાઓની સભા”માં બેસેલો ન હતો, કારણ કે તે એકલો બેસેલો હતો. તેને નીચ લોકો તરફ, જે ઉપહાસ કરનારાઓની સભા છે, પાછું ફરવાનું ન હતું. 1863માં, એડવેન્ટિઝમે મૂસાના “સાત વખત”ને નકારવા માટે બેબિલોનની પુત્રીઓની બાઇબલસંગત પદ્ધતિશાસ્ત્ર તરફ પાછું ફરીને “ઉપહાસ કરનારાઓની સભા”માં પોતાનું વળતર આરંભ્યું. પરંતુ યિરમિયા મિલરાઈટ ઇતિહાસ કરતાં વધુ વિશિષ્ટ રીતે અંતિમ દિવસોની વાત કરે છે. જ્યારે સુકાઈ ગયેલી હાડકાંની ખીણમાં રહેલાં લોકો આ હકીકત પ્રત્યે જાગે છે કે તેઓ શત્રુઓના દેશમાં છે, ત્યારે જેઓએ રસ્તા પર તેમના મરણ પર આનંદ મનાવ્યો હતો તેમના તરફ તેઓએ ક્યારેય પાછાં ફરવું નથી. તે જૂથ યિરમિયા તરફ પાછું ફરી શકે છે, પરંતુ યિરમિયા તેમની તરફ પાછું ફરી શકતો નથી.

પરંતુ જો તેઓ પાછા ફરવાના હોય, તો તેમને મોશેએ આપેલા તે નિર્દેશો પણ પૂર્ણ કરવા પડશે, જે “સાત સમય” સાથે સીધા સંબંધિત છે. પ્રકાશન અગિયારમાં જે લોકો માર્ગ પર મૃત પડેલા છે, તેઓ સાઢા ત્રણ દિવસ સુધી મૃત રહે છે, જે ભવિષ્યવાણી મુજબ “અરણ્ય” છે.

આ જ કારણ છે કે મૃતકોનું પ્રારંભિક જાગરણ એવા સંદેશ દ્વારા પૂર્ણ થાય છે, જે હાડકાંને એકત્રિત કરીને જોડે છે, પરંતુ તેઓ હજી જીવંત થતાં નથી. તેમને એક શક્તિશાળી સેનામાં રૂપાંતરિત કરવા માટે ચાર પવનોના સંદેશની, જે મુદ્રાંકનનો સંદેશ છે, આવશ્યકતા પડે છે. તેમને એકત્રિત કરનાર પ્રથમ સંદેશ એક “ધ્વનિ”માંથી આવે છે.

“મારા પ્રજાજનોને સાંત્વના આપો, સાંત્વના આપો,” તમારો દેવ કહે છે. “યેરૂશાલેમને હૃદયસ્પર્શી વચન કહો, અને તેને જાહેર કરો કે તેનો યુદ્ધકાળ પૂર્ણ થયો છે, તેનું અપરાધ ક્ષમિત થયું છે; કારણ કે તેણે પોતાના સર્વ પાપો માટે યહોવાના હાથે દ્વિગુણ પ્રાપ્ત કર્યું છે.” રણમાં પોકારનારનો સ્વર: “યહોવાના માર્ગને તૈયાર કરો; વનપ્રદેશમાં અમારા દેવ માટે રાજમાર્ગ સીધો કરો. દરેક ખીણ ઊંચી કરવામાં આવશે, અને દરેક પર્વત તથા ટેકરી નીચી કરવામાં આવશે; અને વાંકું સીધું કરવામાં આવશે, અને ઊબડખાબડ સ્થળો સમતળ કરવામાં આવશે.” યશાયા 40:1-4.

આ અવાજ જંગલમાંથી આવે છે, જે “સાત વખત”ના વિખેરાઈ જવાનાનું પ્રતિક છે. તે અવાજ જંગલમાં છે, કારણ કે એઝેકિયેલને પણ સુકાઈ ગયેલી હાડકાંની ખીણમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો. તે દૂરથી નહીં, પરંતુ એ જ ખીણમાંથી સાક્ષી આપી રહ્યો હતો.

પ્રભુનો હાથ મારા ઉપર હતો; અને પ્રભુના આત્મામાં તેણે મને બહાર લઈ જઈ, હાડકાંથી ભરેલી ખીણના મધ્યમાં મને ઊભો કર્યો. હઝકિયેલ 37:1.

ખીણ સાડા ત્રણ દિવસના અરણ્ય નું પ્રતીક છે. તે સ્વરની પ્રતિજ્ઞા છે. એવી છે કે યેરૂશાલેમનો અપરાધ ક્ષમિત થયો છે અને તેનું યુદ્ધ સમાપ્ત થયું છે. આ પ્રતિજ્ઞા એક લાખ યુમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતિમ દિવસોમાં પૂર્ણ થાય છે. પરંતુ તેના અપરાધની ક્ષમા તેને તેના સર્વ પાપો બદલ “બમણું”

પ્ર 1૫ થવા સાથે સંકળાયેલી છે. મૂસાએ પ્ર ૨ તુત કરેલો ઉપાય માત્ર તેમના પોતાના અપરાધોની જ નહીં, પરંતુ તેમના પિતૃઓના અપરાધોની પણ ૨ વીકારોક્તિ માંગે છે. જો તેઓ તે આજ્ઞા નું પાલન કરશે, તો તેમનો અપરાધ ક્ષ મિત થશે.

આગામી લેખમાં અમે આ સત્યોને આગળ ચાલુ રાખીશું.

હા, સર્વ ઇઝરાયેલે તારી વ્યવસ્થાનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે, આ રીતે કે તેઓ માર્ગથી ફરી ગયા, જેથી તેઓ તારા વચનનું પાલન ન કરે; તેથી શાપ અમારાં ઉપર ઢોળાઈ આવ્યો છે, અને તે શપથ પણ, જે દેવના સેવક મૂસાની વ્યવસ્થામાં લખેલો છે, કારણ કે અમે તેની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે. અને તેણે પોતાના તે વચનોને સ્થિર કર્યા છે, જે તેણે અમારી વિરુદ્ધ અને અમારા ઉપર ન્યાય કરનાર અમારા ન્યાયાધીશો વિરુદ્ધ કહ્યા હતા, અમારા ઉપર મહાન અનિષ્ટ લાવીને; કારણ કે સમગ્ર આકાશની નીચે એવું કરવામાં આવ્યું નથી જેવું યરુશાલેમ ઉપર કરવામાં આવ્યું છે. જેમ મૂસાની વ્યવસ્થામાં લખેલું છે, તેમ આ બધું અનિષ્ટ અમારા ઉપર આવ્યું છે; છતાં અમે યહોવા અમારા દેવ સમક્ષ પ્રાર્થના કરી નથી, જેથી અમે અમારા અપરાધોથી ફરીએ અને તારા સત્યને સમજીએ. દાનિયેલ 9:11-13.